

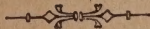
உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழக்குன்றம்
மகிமாசங்கிரகஸ்தவம்.

இது,

ஸ்ரீ வன்றொண்டரவர்கள்

மாணக்கருள் ஒருவரும்,

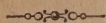
காணாக்குடி

ராம. கு. ராமநாதச்செட்டியார்

குமாரநாமகிய

சொக்கலிங்கச்செட்டியார்

இயற்றியது.

ஷையூர்

நா. லெ. நா. நாராயணச்செட்டியாரால்

சென்னை :

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிடப்பெற்றது.

விஸ்வாவசு ஹ்ரு ஆவணிமன்.

உ

சிவமயம்.

திருக்கழுக்குன்றம்
மகிமாசங்கிரகஸ்தவம்.

காப்பு.

மணிபொன் கொழித்தருவி வார்கழுக்குன் றீசற்
கணிதமிழ்ப்பா மாலையினி தாக்கும் - பணிநிகழ
வண்டுவனப் பாடுபுகழ் மாமுகனைக் கண்டிறைஞ்சித்
தொண்டுவனப் பாப்புரிசு தும்.

நூல்.

கங்கைவெண் டிங்கள் பொன்பொலி கடுக்கை
கார்முகில் சேர்முடி கவினுங்
கடவுண்மா மணியே யிடமுமா நாப்பட்
கலந்தரு ணலந்தரு சேயே
யிங்குல குய்வான் மறைச்சிவ பாத
விருதயர் சேய்மணி யாகி
யின்சுவை யொழுகு தண்சொலா ரமுத
மீதர வாதரப் பருகி

யெங்கனு மினிப்பச் சுவைகொணின் செவிக்கிவ்

வேழையேன் சொல்விட மெனினு

மெறுழ்விட மழுதி நுகர்ந்துயி ரளித்தாய்க்

கையபுடைத் தன்றிவே றிலையா

லங்கண பரம சங்கர வரத

வைம்முக வுண்முக வழுதே

யருட்கொழிக் கின்ற திருக்கழுக் குன்றி

னமலனே யமரர்நா யகனே,

(க)

தேரிய சீவர் யாவர்க்கும் பொதுவாய்ச்

செகமெலாம் விரிதரு கருணைத்

திருமுக வாரிக் கிருமத காய

சிவசத்தி ரூபநேத் திரத்திற்

சீரிய வடியார்க் கிடையரு தொழுக்குந்

திருவருட் பெருமனின் னருளித்

தியனேன் றனக்குங் கிட்டுமோ வருளாய்

திருந்துநான் மறையுநிற் றேடி

யோரிய வரிதா லருந்தவ முஞற்ற

வுற்றெதிர் நீர்மலை யுருவா

யுறைமினும் மேனா முறைதுமென் றுரைத்தாங்

கும்மறை யம்முறை யொருவா

தாரிய வேத கிரியெனும் பெயர்கொண்

டகிலமும் போற்றுற வமைந்தாங்

கருட்கொழிக் கின்ற திருக்கழுக் குன்றி

னமலனே யமரர்நா யகனே.

(உ)

சீவர்க ளெவர்க்கு மும்மல மகற்றித்
 திருந்தருள் புரிசுதும் வம்மின்
 செகத்துள் ளொனமுன் றெரித்தருள் குறிபோற்
 றிகழ்திரி புண்டர நுதலெந்
 தேவனே யெளியே னின்னரு ளுணர்ந்துஞ்
 செந்நெறி முன்னுரு தந்தோ
 தியங்குத லொழித்துன் வயங்குல வடிக்கீழ்ச்
 செல்லுமா நல்லருள் புரியாய்
 தாவினான் குகத்துங் கழுகுரு வாய்
 சண்டனே பிரசண்ட னிருவர்
 சாற்றுசம் பாதி சடாயுவென் றிருவர்
 சம்புகுத் தன்சொன்மா குத்த
 னாவிரு வோர்சம் பாதியென் றிருவ
 ரருச்சனை செயலினப் பேர்கொண்
 டருட்கொழிக் கின்ற திருக்கழுக் குன்றி
 னமலனே யமரர்நா யகனே.

(௩)

மாணிக்க மணியின் பரப்பொளி மேலும்
 வயிரமா மணியொளி பரப்ப
 மற்றத னாப்ப ணிந்திர நீல
 மணியொளி போன்மணி கண்டா
 பேணிக்கொண் முனிவர் புத்திரர் சண்டன்
 பிரசண்ட னென்றிவர் வினையின்
 பெற்றியிற் கழுகா யுற்றனர் தாதை
 பேச்சா சாட்சியை வெறுத்துப்

ச

திருக்கழுக்குன்றம்

பாணித்த லின்றி வினவின் றலமே
 பற்றென வுற்றனர் பன்னாட்
 பரிந்துபூ சிப்ப வெதிர்துவேட் டாங்குப்
 பயிலுமிக் கிகோதத்தி னீற்றி
 லாணித்தன் மோக்கந் தருதுமென் றருளு
 மையனே யுய்யுமா றருளா
 யருட்கொழிக் கின்ற திருக்கழுக் குன்றி
 மையனே யமரர்நா யகனே.

(ச)

கிவமெனென் றுயு மலர்மண மேயுந்
 திரிபுர சுந்தரி யுடன்சார்
 திறத்திரண் டாயும் வேறிலத் துவிதந்
 தெரித்தென வெண்மையே செம்மை
 திவருநீற் றெழின்மார் பழகுகண் டெளியேன்
 நீவினை யோவினை யுறுமோ
 திறல்கொள்சம் பாதி சடாயுள மிகவிச்
 சேன்செலீஇப் பானுவின் பாங்கர்த்
 தவமுனி சாபத் துடல்கரீஇப் புடவி
 தனில்விழுந் தினைந்தவண் வேத
 சைலனைப் பூசை புரிமினென் றனையோன்
 சாற்றியாங் கடைந்துபூ சித்தாங்
 கவிரவலி பெறுபு திகோதத்தி னீற்றி
 னவர்கதி பெறவினி தனித்த
 வருட்கொழிக் கின்ற திருக்கழுக் குன்றி
 மையனே யமரர்நா யகனே.

(ரு)

முற்றுணர் வாதி யெண்குண முடைய
 முழுமுத லுமாபதி யொருவன்
 முராரிமுன் னாய சுராதிப ருணர்த்தின்
 முதுக்குறை சீவொன் மெவருந்
 தெற்றென வுணர்வான் கொண்டன வெண்டோட்
 செல்வனே யுய்வகை யருளாய்
 திறலுடைச் சம்பு குத்தன்மா குத்தன்
 சிவம்பெரி தருட்சத்தி பெரிதென்
 றுற்றெழு பிணக்கி னுஞ்சொலாற் கழுகி
 னுருக்கொடு முருக்கிட ருழப்ப
 வுடனருள் புரிந்தித் துவாபர யுகங்கா
 றுந்நமைப் பூசனை புரிமி
 னற்றமின் மோக்க மீற்றினீ ரடைவா
 னருள்குது மென்றினி தளித்த
 வருட்கொழிக் கின்ற திருக்கமுக் குன்றி
 னமலனே யமரர்நா யகனே.

(கூ)

சகலசீ வறையு மஞ்சலென் றவர்வெஞ்
 சமலமா தியகவரந் தருளுந்
 தனமுணர்த் தபய வரதமான் மழுமுன்
 றரித்தருள் கரத்திரு மலரோ
 யிகலொருங் கொழித்துண் ணெருநில யளித்திவ்
 வேழையே னுழைநீத் தருளா
 யிம்பரிற் பூடா விருத்தவா தவங்கண்
 டென்னிழை வென்னநன் மோக்கத்

தகையரு ளென்னக் கலிமுடி வெனவெந்
தமைப்புலன் கெடுக்குமித் தருணந்
தருகெனக் கழுகா குதிரொன முடிவு
சாற்றென வீற்றள வெமையீண்
டகமுறப் பூசித் தமர்கெனச் சம்பு
வாதியென் றிருவராங் காற்ற
வருட்கொழிக் கின்ற திருக்கழுக் குன்றி
னமலனே யமரர்நா யகனே.

(எ)

தண்ணருள் பெறுவார் தம்மையா வரித்த
சகசமா மலத்தினைப் பிரிக்குந்
தன்மையிவ் வாறென் றுணர்த்தலி னலக்கண்
சகத்தினுக் கிழைத்தகுஞ் சரத்தைத்
துண்ணென வெருவ வீர்த்துரி வாங்கித்
தூயகஞ் சுகமென வணிந்த
தோன்றலே யான்ற நின்பெரு மகிமை
சுருதியா தியவரு ணுலோர்ந்
தெண்ணினு ளமைத்த லெம்மனோர்க் கரிதென்
றிருகழு குருவுடை முனிவோ
ரிக்கலி யுகத்தில் யாவரும் காண
விலக்கருஞ் சிறப்பெவ ரிசைப்பா
ரண்ணலே யடியா ரொண்ணியாங் களிக்கு
மதுதொழி லாகவீற் றிருந்தே
யருட்கொழிக் கின்ற திருக்கழுக் குன்றி
னமலனே யமரர்நா யகனே.

(அ)

மகிமாசங்கிரகஸ்தவம்.

௪

ஆராதிகழ் சருமாம் பரதிகம் பரனென்
 றறைகுவ தென்கொனின் றணைவே
 தாகமா தியநூ லொன்றினுந் தோயா
 வதிதனே யாமென்சூ சகமோ
 வரைசன்முன் னாளிற் சுரகுரு வென்பா
 னருள்பெறத் திருவுளத் தடைத்தே
 யணையனை வேட்டை வினையினில் வருவித்
 தவன்செய்கோ கத்தியா தியதேய்ந்
 தரைபொடி யாகி யழிவுறச் சம்பு
 வாதியென் றிருகழு கறவோ
 ரலகினு லமைத்த சுனையின்மூழ் குவித்தங்
 கலகிலாத் திருப்பணி யாற்றி
 யரைமதி நுதனி மாசலை பாலுன்
 னருள்பெறீஇ யுய்யவீ டளித்தா
 யருட்கொழிக் கின்ற திருக்கழுக் குன்றி
 னமலனே யமரர்நா யகனே.

(சு)

உலகுய வருள்கொண் டின்னில்வே ருகா
 வொருமைகொ ணந்தியெம் பெருமா
 னுன்னரு ளதனாற் பன்னரும் வாத
 வூரில்வந் தருளரு மறையோர்
 குலமணி மணிவா சகமணிக் கருளுங்
 குருமணி யாய்க்கணக் கில்லாக்
 கோலநேர் காட்டு மூலமா மணியே
 கோதெலா மொருங்கொழித் திரண்டற்

நிலகுபே ரன்ப ருளத்தடத் தருட்டே
 நெங்கணும் பிரவகித் திலங்கு
 மிணையிலாக் கமலத் துணைமல ரடியிவ்
 வேழையேன் றலைக்கணி யாமோ
 வலகிலா ரமுதே யருட்பெருங் கடலே
 யன்னையே யத்தனே யரசே
 யருட்கொழிக் கின்ற திருக்கழுக் குன்றி
 னமலனே யமரர்நா யகனே.

(க௦)

சுரகுரு வெனும்பே ரரசனை வலியத்
 தொடர்ந்திழுத் துன்றிருப் பணியிற்
 றொடக்கியீந் தளவா வளனெலா மீற்றிற்
 சொலற்கரும் பேரின்ப வீடுந்
 தருதயா நிதிநீ யன்புளஞ் செலுத்தத்
 தலப்பெருஞ் சிறப்புணர்ந் துனக்காந்
 தகுதிருப் பணிசெய் தட்டபந் தனமா
 சாந்தியா தியபுரி பெரிபோர்க்
 கிருந்தி மகப்பே றட்டபோ காதி
 யிட்டகா மியமெலா மளித்தே
 யின்பவீ டதுவும் பின்புறத் தருவா
 யென்பது மியம்பவேண் டெவதோ
 வருணெறிப் புகுதா மருளனே னினக்கே
 யடைக்கல மிடைக்கல மல்லே
 னருட்கொழிக் கின்ற திருக்கழுக் குன்றி
 னமலனே யமரர்நா யகனே.

(க௧)

உலகிலெத் தொழிலும் புரிபவ ரொவரவ்
 வுறுபல னவரடை குவொன்
 ரோதுப வீதென் னின்றிருப் பணியிங்
 குஞற்றுந ருஞற்றுவித் தவரோ
 கலவுதம் பொருளி னளவினுக் கியையக்
 கரவிலா நிறைபொரு ளளித்தோர்
 கைப்பொரு ளிலையே யிப்பணிக் கெனவுட்
 கரைந்தவர் விரைந்துடன் முயன்றோர்
 குலவுநின் மகிமை விரித்துரைத் தாம்பொன்
 கொடுப்பித்தோர் முடிப்பித்தோ ரின்னுங்
 கூறுபற் பலசா தகங்களும் புரிநற்
 குணத்தின ரிவரொலா மொருங்கே
 யலகிலாப் பெருவாழ் விம்மையி னடைந்தே
 யம்மைவீ டடைகுவ றென்ப
 வருட்கொழிக் கின்ற திருக்கழுக் குன்றி
 னமலனே யமரர்நா யகனே.

(௧௨)

இப்புவி யிடைநின் னொப்பின்மா தலங்க
 ளெப்பெரு மகிமையும் வாய்ந்த
 வென்னினு மென்னு மிசைத்துமித் தலம்போ
 லெண்ணுதற் கொண்ணுமோ வேளை
 யெப்பெருந் தலமுஞ் செப்புநூல் களினு
 ளிலக்குவ தத்தமாண் பெவையு
 மேவருந் தினமும் விழியினேர் காண
 விருகழு குருவமா முனிவோர்

தப்பற வியற்று மற்புத மொன்றோ
 சங்கதீர்த் தத்திலெஞ் ஞான்றுஞ்
 சாருமா றிரண்டாண் டினுக்கொரு முறைசார்
 தகுவலம் புரியதி சயமு
 மப்புடன் முறையே யுருமுசேர்ந் தொளிசெ
 யருமையும் பெருமையு மமைந்த
 வருட்கொழிக் கின்ற திருக்கழுக் குன்றி
 னமலனே யமரர்நா யகனே.

(க௩)

நாதனே நீவீற் றிருக்குமித் தலத்தி
 னன்மையின் றன்மையார் நவில்வார்
 நால்வருந் துதித்தார் பால்வரும் பிரம
 னாரணன் பானுவிந் தொருநால்
 வேதனேர் கோடி யுருத்திரர் நந்தி
 விபுதர்கோ னுவிரு வசக்கள்
 விமலமா மலய முனிவரன் வசிட்டன்
 மேற்கொரு மார்க்கண்ட விறலோன்
 மாதவன் சம்பு கௌசிகன் சனகன்
 மற்றள வகன்முனி கணங்கள்
 வருணனே சத்த மாதர்கோ தமனார்
 மனைமுத லெனைப்பலர் வந்தாங்
 காதிரீ யருள்பல் பூதிபெற் றுய்ந்தா
 ரவர்தொகை யெனுமியம் பரிதா
 வருட்கொழிக் கின்ற திருக்கழுக் குன்றி
 னமலனே யமரர்நா யகனே.

(க௪)

தனக்கிணை யிலாதெவ் வுலகமும் பரம்பு
 தன்பெருங் கீர்த்தியே திரண்ட
 தனியுரு வேயோ பிரணவ முருவாய்ச்
 சமைந்ததோ வென்றகத் தடியார்
 மனக்கொளா மகிழ்விற் பல்லிய மாதி
 வரிசையோ டெதிர்கொளீஇப் பூசை
 மரபினிற் புரிந்தா தரமிகக் கொளுமா
 வலம்புரிச் சங்கமீந் ததுபே
 ரொனக்கொளுஞ் சங்க தீர்த்தமிந் திரன்பே
 ரிலஞ்சிமார்க் கண்டனீர் வசிட்ட
 னேல்வைகங் களக மகலிகை சூழி
 யிவைமுத லளப்பில வாய
 வனக்குல வாவி யேபிணி யனைத்து
 மகற்றியின் பளிப்பதென் சொல்கே
 னருட்கொழிக் கின்ற திருக்கழுக் குன்றி
 னமலனே யமரர்நா யகனே.

(கந)

பொன்னிடை மணிபோ லன்பர்க ளிதய
 புண்டரீ கத்தம ருனது
 பொற்பத மெளியேன் மனவயத் துறற்கோர்
 பொருத்தமின் மென்னினு மெந்தாய்
 நின்னடி யெவையுந் தன்மய மாக்கு
 நிலைமைய திரும்பைப்பொன் னாக
 நிகழ்த்துவ தரிதன் றையனே யரசே
 நீசனே னுய்வகை யருளாய்

தன்னிடை வாயு திசையிற்சஞ் சீவி
 தானுறு மேன்மைகொண் டதனைச்
 சார்ந்திழி யருவி மண்மருந் தானோய்
 சகலமு மிகலறத் தவிர்த்தே
 யன்னையி னுயிர்கட் கின்னல னென்று
 மனைவருங் காணநே ரளிக்கு
 மருட்கொழிக் கின்ற திருக்கழுக் குன்றி
 னமலனே யமரர்நா யகனே.

(கக)

படியினி லெவரு நினைப்பருந் தீமை
 பலப்பல மனப்படப் பயிற்றும்
 பதகனா யினுந்தாய் நீயெனைத் தெருட்டிப்
 பரிந்தனைத் தருடியல் லதைவெங்
 கொடியைநீ யென்னா வொறுக்குதி யாது
 குறித்தியற் றிடினுமாய் வுளதே
 கோதிலா ரமுதே யோதிமா சலைபாற்
 குழகனே யழகனே யருளாய்
 முடிநடு வடிமூன் றிடத்தினு மிலிங்க
 முறைநிறீஇச் சுரகுரு வேந்தன்
 முன்னிகின் றிறைஞ்ச வன்னவன் பாவ
 முழுதும்வா யசவுரு வாய்விழ்ந்
 தடியொடு மழிய நெடியபே ரருள்செய்
 தவிர்தரு சிவமய மளித்த
 வருட்கொழிக் கின்ற திருக்கழுக் குன்றி
 னமலனே யமரர்நா யகனே.

(க௃)

பாவியே னினையுட் பாவியேன் புறத்தும்
 பாவியேன் கரவிலே பயிலும்
 பதிதனே னருளே பதிதனே ரடியார்
 பரந்துவீற் றிருந்தருள் பாங்குஞ்
 சேவியே னந்தோ மண்ணிலேன் பிறந்தேன்
 றிரிபுர சுந்தரி மணா
 செய்வினை நீக்கி யுய்வினை யருளாய்
 திருமலைச் சொக்கநா யகியைக்
 கூவியே யழைப்பார்க் கேனெனு மோசை
 குறைவிலா தென்றுநேர் கேட்பக்
 கொடுத்தமார்க் கண்ட முனியையெந் நாளுங்
 கொண்டிதன் பால்வலம் புரிவோர்க்
 காவியே யுரோகா தியவொருங் கொழித்தின்
 பருளியா வருக்குமா ரமுதா
 யருட்கொழிக் கின்ற திருக்கழுக் குன்றி
 னமலனே யமரர்நா யகனே.

(கஅ)

தன்னையே நிகருங் கைலையஞ் சைலந்
 தன்னிலொன் றுன்னரு ளதனும்
 மருசயி லாதி யிருவிய வேதிற்
 றன்பெயர் தென்கயி லாய்
 மென்னயா வோருஞ் சொற்றிட நீவீற்
 றிருந்தரு ளிம்மலைக் கியைத்த
 வீசனே யுமையா ணேசனே யெமையா
 ளிறைவனே பிறையணி முடியா

கசு திருக்கழுக்குன்ற மகிமாசங்கிரகஸ்தவம்;

யுன்னையே யலது பின்னையே தெளியேற்
குறுதுணை யறிதிநீ யோவா
வுடல்சுமந் தலுத்து மடநலார் மயக்குற்
றுலைந்தனன் கலந்தெனை யுதவு
மன்னையே யருத்து மமுதமே யுணர்த்து
மத்தனே நித்தனே யருளா
யருட்கொழிக் கின்ற திருக்கழுக் குன்றி
னமலனே யமரர்நா யகனே.

(கசு)

கருணைமா முகிலே முகிலியன் மலைமேற்
கவிந்துநீர் பொழிதலென் னுளமாங்
கல்லினீ புகுந்தா ரருள்பொழிந் திடலுன்
கடமையே மடமையேன் யாதூந்
தெருணிலை யில்லே னருணெறி நில்லேன்
றீயனே னாயினுந் தாய்நீ
சேயெனை யணைத்தா கிரியமாண் புருவாற்
றீக்கையி னோக்கியத் துவிதப்
பொருணல னிறைமெய் கண்டநூல் வழியிற்
புகுத்தியின் பருத்தியன் புளத்திற்
புனிதநின் றனையா னறவிரண் டறக்கொள்
பொய்யில்பே ரின்புற வருளா
யருணிறை யிடத்தாய் கருணிறை மிடற்றா
யனைத்துயிர்க் களிக்குமா ரமுதே
யருட்கொழிக் கின்ற திருக்கழுக் குன்றி
னமலனே யமரர்நா யகனே.

(௨௦)

முற்றிற்று.

